27/06/2019

Ποιο το νόημα της φράσης: “Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα

Ὁ ἱερέας, ἀφοῦ προσέλθει στήν ἁγία Τράπεζα καί κοινωνήσει, προσκαλεῖ καί τούς ἄλλους. Ὅμως δέν ἐπιτρέπεται σέ ὅλους ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων μυστηρίων. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἱερέας δέν τούς προσκαλεῖ ὅλους. Ἀλλά, ἀφοῦ πάρει στά χέρια του τόν ζωοποιό ἄρτο καί τόν ὑψώσει, προσκαλεῖ μόνο τούς ἀξίους νά κοινωνήσουν. Καί τό φωνάζει:

-Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις.

* * *

Εἶναι σάν νά λέγει: Νά, αὐτός εἶναι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Ἐλᾶτε νά μεταλάβετε. Ὄχι ὅμως ὅλοι: Ἀλλά μόνο ὅποιος εἶναι ἅγιος. Γιατί τά ἅγια ἐπιτρέπονται μόνον στούς ἁγίους. Ἁγίους ἐδῶ δέν ἐννοεῖ τούς τέλειους σέ ἀρετή, ἀλλά καί ἐκείνους πού ἀγωνίζονται νά φθάσουν σέ κάποια βαθμίδα πιό ψηλή· ἔστω καί ἄν δέν ἔφθασαν ἀκόμη. Γιατί καί αὐτοί πού ἀγωνίζονται, δέν ἐμποδίζονται νά μετέχουν τῶν ἁγίων μυστηρίων. Γιά νά ἁγιάζωνται. Καί ἀπό αὐτή τήν ἄποψη θεωροῦνται καί αὐτοί ἅγιοι. Καί ἡ Ἐκκλησία λέγεται ὅλη ἁγία· καί ὁ μακάριος ἀπόστολος γράφοντας πρός ὁλόκληρη χριστιανική κοινότητα λέγει: «Ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι» (Ἑβρ. 3,1). Ἅγιοι ὀνομάζονται οἱ πιστοί, ἐπειδή κοινωνοῦν τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Ἁγίου, δηλαδή τοῦ Χριστοῦ. Καί εἶναι πράγματι μέλη τοῦ ἰδίου σώματος. Σάρκα ἀπό τή σάρκα Του. Ὀστᾶ ἀπό τά ὀστᾶ Του.

Ἅμα εἴμαστε ἑνωμένοι μαζί Του, καί διατηροῦμε ἁρμονική ἐπικοινωνία μαζί Του, κοινωνώντας παίρνομε τήν ἁγιωσύνη τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἡ Κεφαλή, καί ἡ Καρδιά τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνῶ ἅμα ἀποκοποῦμε ἀπό τήν ὁλότητα τοῦ ἁγίου Σώματός Του, καί κοινωνοῦμε, μάταια μετέχομε στά ἅγια μυστήρια.

* * *

Τί εἶναι ἐκεῖνο πού ἀποκόπτει τά μέλη (τούς πιστούς) ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Τά ἁμαρτήματά μας! Ναί τά ἁμαρτήματά μας στέκονται ἐμπόδιο ἀνάμεσα σέ μᾶς καί στόν Χριστό. Καί μᾶς χωρίζουν (Ἡσαΐου 59,2).

Καί λοιπόν; Κάθε ἁμαρτία νεκρώνει τόν ἄνθρωπο;

Ὄχι βέβαια! Ἀλλά μόνον οἱ θανάσιμες ἁμαρτίες. Οἱ ἁμαρτίες «πρός θάνατον»! «Ὑπάρχει ὅμως καί ἁμαρτία μή «πρός θάνατον», μή θανάσιμη, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης (Α' Ἰωάν. 5, 16-17).

Καί γι᾽ αὐτό οἱ βαφτισμένοι, ὅταν δέν πέφτουν σέ θανάσιμα ἁμαρτήματα, στά ἁμαρτήματα πού χωρίζουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τό Χριστό καί τοῦ ἐπιφέρουν (πνευματικό) θάνατο, δέν ὑπάρχει γι᾽ αὐτούς ἐμπόδιο νά κοινωνοῦν. Γιατί ἐξακολουθοῦν νά εἶναι ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἑνωμένα μέ τήν Κεφαλή της, τόν Χριστό.

* * *

Στή διακήρυξη τοῦ ἱερέα: «Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις», οἱ πιστοί ἀποκρίνονται:

-«Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός». Δηλαδή· κανένας δέν ἔχει ἁγιότητα ἀπό τόν ἑαυτό του. Δέν εἶναι ἔργο ἀνθρώπινης ἀρετῆς ἡ ἁγιότητα! Ὅλοι ἀπό Ἐκεῖνον τήν παίρνουμε. Καί ὅπως ἄν βάλεις πολλούς

καθρέπτες κάτω ἀπό τόν ἥλιο, ὅλοι θά ἀστράπτουν καί θά νομίζεις ὅτι βλέπεις πολλούς ἡλίους, ὅμως ἕνας εἶναι ὁ ἥλιος· ἔτσι καί ὁ Χριστός, ὅσους καί ἄν ἁγιάζει, Αὐτός θά εἶναι πάντοτε ὁ ἕνας καί μοναδικός ἅγιος.

Περιοδ. Λυχνία Μητροπόλεως Πρεβέζης – Χρ.Έκδοσης: 2009 / Ἀπό τό βιβλίο του: Ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας, κεφ.36 / Εκ του ιστοτόπου Ενορία Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων agiazoni.gr